

ἅπαν καλῶς, εἴπερ τὸ παρὰ φύσιν φαῦλον καὶ τῷ κατὰ φύσιν . . . γένεσις ἔνεκά του γίγνεται. καὶ τοῦτο ἴδοι τις ἂν καὶ ἅφ' ἐκάστου τῶν ἐν ἡμῖν μερῶν· οἷον εἰ κατανοοῖς τὸ βλέφαρον, ἴδοις ἂν ὡς οὐ μάτην ἀλλὰ βοηθείας χάριν τῶν ὁμμάτων γέγονεν, ὅπως ἀνάπαυσίν τε παρέχη καὶ κωλύη τὰ προσπίπτοντα πρὸς τὴν ὄψιν. οὐκοῦν ταῦτόν ἐστιν οὐ τε ἔνεκα γέγονέ τι καὶ οὐ ἔνεκα δεῖ γεγονέναι. οἷον εἰ πλοῖον ἔνεκα τῆς κατὰ θάλατταν κομιδῆς ἔδει γίνεσθαι, διὰ τοῦτο καὶ γέγονε. καὶ μὴν τὰ γε ζῶα τῶν φύσει τε καὶ κατὰ φύσιν γεγεννημένων ἐστὶν ἥτοι πάντα τοπαράπαν ἢ τὰ βέλτιστα καὶ τιμιώτατα· διαφέρει γὰρ οὐδὲν εἴ τις αὐτῶν τὰ πολλὰ παρὰ φύσιν οἶεται γεγενῆσθαι διὰ τινὰ φθορὰν καὶ μοχθήριαν. τιμιώτατον δέ γε τῶν ἐνταῦθα ζώων ἄνθρωπός ἐστιν, ὥστε δῆλον, ὅτι φύσει τε καὶ κατὰ φύσιν γέγονε. καὶ τί πότ' ἐστὶ τῶν ὄντων οὐ χάριν ἢ φύσις ἡμᾶς ἐγέννησε καὶ ὁ θεός; τί δὴ τοῦτό ἐστι Πυθαγόρας ἐρωτώμενος, „τὸ θεάσασθαι“ εἶπε „τὸν οὐρανόν“, καὶ ἑαυτὸν δὲ θεωρὸν ἔφασκεν εἶναι τῆς φύσεως καὶ τούτου ἔνεκα παρεληλυθέναι εἰς τὸν βίον. καὶ Ἀναξαγόραν δὲ φασιν εἰπεῖν ἐρωτηθέντα τινος ἂν ἔνεκα ἔλοιτο γενέσθαι τις καὶ ζῆν, ἀποκρίνασθαι πρὸς τὴν ἐρώτεσιν· ὡς „τοῦ θεάσασθαι τὰ περὶ τὸν οὐρανὸν καὶ τὰ περὶ αὐτὸν ἄστρα τε καὶ σελήνην καὶ ἥλιον“, ὡς τῶν ἄλλων γε πάντων οὐδενὸς ἀξίων ὄντων· εἰ τοίνυν παντὸς ἄει τὸ τέλος ἐστὶ βέλτιον (ἔνεκα γὰρ τοῦ τέλους πάντα γίγνεται τὰ γιγνώμενα, τὸ δ' οὐ ἔνεκα βέλτιον καὶ βέλτιστον πάντων), τέλος δὲ κατὰ φύσιν τοῦτό ἐστιν ὁ